

Wedden dat God (niet) bestaat?!

De ‘Gok van Pascal’ is een verhaal van Blaise Pascal om sceptici te

overtuigen dat geloof niet in strijd is met het verstand. De redenatie is als volgt:

1. Het verstand kan geen uitsluitsel geven over het bestaan van God.
2. God kan dus zowel bestaan als niet bestaan.
3. Omdat beide opties open zijn zul je een keuze moeten maken.
4. Uit deze afweging blijkt dat de enige keuze die iets kan opleveren is: het gokken dat God bestaat.

Er wordt geklopt aan de poort van het klooster. Voor de poort staat een ridder die graag naar binnen wil. Hij wil Blaise Pascal spreken. De ridder verwacht van Pascal een duidelijk antwoord op zijn prangende vraag: “Bestaat God? Ja of nee?” Pascal antwoordt: “die kans is ongeveer fifty-fifty. Waarom wil je het eigenlijk weten?”. “Nou”, zegt de ridder, “wij ridders leiden een vrij wild leven met vrouwen, zuipen, vechten en zo. Maar telkens knaagt er iets. Bestaat God? Als Hij niet bestaat, dan ga ik rustig door met dit ruige leven, wat kan mij het schelen. Maar als Hij wel bestaat, dan is de rest van die bijbel ook waar. Dat er leven is na de dood. Dan bestaat er een hemel en een hel, en ik vrees dat het dan slecht met mij gaat aflopen. Dat risico wil ik niet lopen. Daar duurt de eeuwigheid mij te lang voor. Daarom wil ik het nu weten: bestaat God, ja of nee? Als iemand mij kan garanderen dat God echt bestaat, ga ik mijn leven drastisch veranderen.” “Weet je”, zegt Pascal, “ik heb een leven geleid dat veel op dat van jou lijkt. Ik was weliswaar

geen vechter, maar voordat ik naar het klooster ging was ik een gokker. Daar ben ik nu niet echt trots op, maar het heeft het voor mij wel gemakkelijker gemaakt om te geloven. Op een gegeven moment besepte ik dat ik op God moest gokken. Alles op God inzetten, net als bij roulette alles op één nummer zetten.” De ridder vindt het allemaal maar raar. Wie praat er nou zo over God en geloof. Dit lijkt toch nergens op. Maar Pascal gaat verder: “Kom, we sluiten samen een weddenschap af, we gaan er om wedden of God bestaat.” De ridder aarzelt: “wat krijg ik als ik win?” “Nou”, zegt Pascal, “als jij wint heb je weliswaar gelijk, dan bestaat er geen God. Maar ja, als er geen God bestaat is het leven zinloos en leeg. Als jij wint krijg je dus eigenlijk niets.” “En als jij wint?”, vraagt de ridder. “Als ik win bestaat God en daardoor is er geluk en toekomst voor mij, en dus ook voor jou. Dan hebben we alle twee gewonnen.” De ridder vindt het nog steeds maar niks. Hij vindt het hele idee van een weddenschap onfatsoenlijk. Zo ga je niet met God om. “Wat is trouwens de inzet?”, zo wil hij weten. Pascal: “Ja, dat is nu het belangrijkste punt: je hele levensstijl. Pak je Bijbel en lees maar eens wat Jezus doet en doe vervolgens hetzelfde: je rijkdom delen met de armen; niet op je strepen staan; als iemand je slaat niet terugslaan; je vijanden alle goeds toewensen en niet uit zijn op revanche; niet stelen; niet doden; vergevingsgezind zijn.” “Dat is nogal wat. Maar ik weet toch helemaal niet of het waar is wat in die Bijbel staat. Ik

weet niet eens of God wel bestaat, of Jezus zijn Zoon is, of ik inderdaad echt gelukkig word als ik doe wat Jezus van mij vraagt.” “Ja,” zegt Pascal, “maar WIL je het ook echt weten? Je weet niet of God bestaat, maar je kunt er achter komen. Jezus heeft gezegd dat iedereen die naar Hem luistert en er ook naar leeft, snel zal ontdekken dat het woorden van waarheid zijn. Leef ernaar en ERVAAR dat het waar is. Trouwens, zou je veel verliezen?” vraagt Pascal. “Je zou je levenswijze moeten opgeven. Een levenswijze waar je kennelijk zo je twijfels over hebt. Anders kwam je niet naar mij. Door de weddenschap aan te gaan zou je – zelfs als er geen God zou bestaan – in het ergste geval toegewijd, liefdevol, betrouwbaar, dankbaar, vergevingsgezind, eerlijk en een goede vriend worden. Dat lijkt mij niet zo’n beroerde ruil. En je hoeft niet alles in één keer perfect te doen, maar maak gewoon een begin. Ik beloof je, je zult God ervaren in de mate dat je Hem de ruimte geeft.”

Uit: *Les Pensées* door Blaise Pascal. Bewerkt door: +Rob Mutsaerts.

Agenda november

Mgr. Mutsaerts

- 1 H. Mis Kathedraal (Hoogfeest van Allerheiligen)
- 3 - 6 bezoek aan congregatie Istituto Verbo Encarnado (Italië)
- 7 diakenwijding Kathedraal
- 8 vormselmis Asten
- 9 vergadering KBS (Breda)
- 10 bisschoppenconferentie

11 en 13 bezoek scholen in het kader van de Week van het Katholiek Onderwijs

12 10.00 uur stafvergadering vergadering REA

15 vormselmis Mierlo-Hout

17 vergadering Officium Iuventutis (Utrecht)

18 Ontmoeting Nederlandse en Vlaamse bisschoppen

19 10.00 uur stafvergadering

20 Gespreksdag 'Federaal Europa' (Brussel)

21 vormselmis Heeze

22 vormselmis Eerde

26 10.00 uur stafvergadering vergadering Kapittel

27 Kapittel Dominicanessen Neerbosch

29 vormselmis Mierlo

29 t/m 4-12 retraite Clervaux

Oprichting nieuwe parochie

Per 1 oktober 2015 heeft Mgr. A. Hurkmans opgericht de R.K. Parochie **Sint Jozef**, gevestigd te Oisterwijk, welke tot stand is gekomen middels samenvoeging (fusie) van de parochies H. Petrus Banden

te Oisterwijk, Levenskerk te Oisterwijk, H. Joannes van Oisterwijk te Oisterwijk, H. Lambertus te Haaren en H. Johannes' Onthoofding te Moergestel.

De parochie zal worden bediend door een pastoraal team bestaande uit de zeereerwaarde heer F.M. De Meyer, pastoor, de zeereerwaarde heer Chr.Th. van Buijtenen, pastoor, de zeereerwaarde heer drs. A.C.M. Verest, pastoor, de zeereerwaarde heer A.L.A.M. Kennes, pastor-assistent, de eerwaarde heer C.Th. Schrama, diaken en de eerwaarde heer V.J.M. te Plate, diaken, bijgestaan door mevrouw T. Rijnen-Schoenmakers, pastoraal assistente.

Benoemingen en ontslagen

De zeereerwaarde heer drs. **A.C.M. Verest**: te Oisterwijk per 1 september 2015 benoeming tot pastor van de parochie H. Lambertus te Haaren.

De heer drs. **J.H.G.M. Deckers** te Nuenen: per 20 oktober 2015 eervol ontslag van de pastorale opdracht en zending als pastoraal werker van de Parochie Heilig kruis te Nuenen.

De zeereerwaarde heer **P. Scheepers** te Berkel-Enschot: per 1 december 2015 benoeming tot pastoor van de Parochie Heilige Franciscus te Asten onder gelijktijdig eervol ontslag als pastoor van de Parochie Heilige Paus Johannes XXIII te Berkel-Enschot.

De zeereerwaarde heer **A.J.M. Hermans** te Asten: per 1 december 2015 benoeming tot pastoor van de Parochie Heilige Franciscus en Heilige Clara te Druten onder gelijktijdig eervol ontslag als pastor-assistent van de Parochie Heilige Franciscus te Asten.

Zijne hoogwaardige excellentie Mgr. drs. **R.G.L.M. Mutsaerts** te 's-Hertogenbosch: per 1 december 2015 eervol ontslag als waarnemend pastoor van de Parochie Heilige Franciscus te Asten.

De hoogerwaarde heer dr. **C.F.M. van den Hout** te Hedel: per 1 december 2015 eervol ontslag als waarnemend pastoor van de Parochie Heilige Franciscus en Heilige Clara te Druten.

De zeereerwaarde pater **A.B.M. Driever mhm** te Herpen: per 6 januari 2016 eervol ontslag als pastor-assistent van de Parochie Heilige Johannes de Doper te Schaijk.

Diaconie

Recent is een brief gestuurd naar alle pastoraal werkenden, parochiebesturen en PCI-besturen over de parochiële diaconie. Graag willen we in deze en volgende nieuwsbrieven het belang van de diaconie onderstrepen. Van meet af aan behoort de diaconie tot de vier wezenlijke taken van de Kerk. Zie onder meer het bijbelboek Handelingen. Het gemeenschappelijk leven wordt daar genoemd tezamen met de catechese, Eucharistie en het (persoonlijk) gebed. Die Kerk blijkt heel aantrekkelijk! Het woord diaconie bestaat uit twee delen, de Griekse woorden "dia" en "koinè". 'Dia' komt van zien en 'koinè' betekent gemeenschap. Je mag dus zeggen dat diaconie is: het hebben van zicht op de gemeenschap; zien, maar zeker ook horen wat er leeft; je daarop betrekken en je handen uit de mouwen steken. De taak en doelstelling van de caritas staat beknopt beschreven in het Algemeen Reglement voor Parochiële Caritas Instellingen: "Het vanuit christelijke overtuiging gestalte geven aan de opdracht van de Kerk om dienstbaar te zijn aan de samenleving door aandacht te wijden aan de concrete noden en behoeften van personen en groepen van personen en daardoor bij te dragen aan het bevorderen van de sociale rechtvaardigheid". Paus Benedictus XVI schrijft daar ook over in zijn encycliek "Deus Caritas Est" (2005): "De dienst van de Caritas is voor de Kerk geen soort steunverlening, die men ook aan anderen zou kunnen overlaten, doch behoort tot haar wezen, is een onontbeerlijke uitdrukking van haar diepste Wezen."

Om de parochies te kunnen ondersteunen in hun diaconale taak, is op het bisdom-

kantoor de heer Embregt Wever benoemd tot medewerker diaconie.

Hij is bereikbaar op 073 523 20 34. Zijn e-mail: EWever@bisdomdenbosch.nl.

In memoriam

Op 22 september 2015 is te Bergeijk overleden de zeereerwaarde heer **Antonius Waltherus Maria van Abeelen**, emeritus-pastoor van de parochie H. Martinus te Luyksgestel

Emeritus-pastoor Van Abeelen werd geboren in Best op 18 mei 1934 en tot priester gewijd op 23 mei 1959. Hij was achtereenvolgens werkzaam als kapelaan te Veldhoven (parochie H. Caecilia) van 1959-1962, als leraar aan het Kleinseminarie Beekvliet te St. Michielsgestel van 1962-1963, als kapelaan te Reusel (parochie O.L. Vrouw Tenhemelopneming) van 1963-1972, als pastoor (parochie H. Gerardus Majella) en tevens als kapelaan (parochie H. Johannes Onthoofding) te Gemert van 1972-1975, als pastoor van de parochie Gemert-Kern te Gemert van 1975-1984 en als pastoor te Luyksgestel (parochie H. Martinus) vanaf 1984, uit welke functie hem op 1 april 1997 eervol ontslag werd verleend.

Op 4 oktober 2015 is te Voerendaal overleden de zeereerwaarde pater **dr. Charles Antoinette Jean Voncken smm**, emeritus Officiaal van het bisdom van 's-Hertogenbosch

Pater Voncken werd geboren op 5 juni 1932 te Genk en tot priester van de Missionarissen van het Gezelschap van Maria (Montfortanen) gewijd op 16 maart 1958. Naast zijn vele werkzaamheden voor de Congregatie, onder andere als novicemeester en provinciaal overste, heeft pater Voncken zich gedurende bijna 40 jaar ingezet voor het bisdom van 's-Hertogenbosch en met name de Kerkelijke Rechtbank. In 1966 werd hij benoemd tot

rechter van het Officialaat en in 1969 tot vice-officiaal. Van 1981 tot 2005 was hij Officiaal (gerechtsvicaris) van de Kerkelijke Rechtbank.

Mogen zij rusten in vrede!

Jubilea

40 jaar priester

22 november

A.A.J.M. Hasselman em. pastor Duboisstichting te Venlo (Hamsterstraat 153, 5701 TJ Helmond)

12,5 jaar priester

14 december

J.W.M. Beekman pastor H. Willibrordus te Oss (Julianastraat 37, 5351 AL Berghem)

D.A. Hedeboom pastoor Wonderbare Moeder te Drunen (Raadhuisplein 2, 5151 JH Drunen)

Chr. C. Rodeyns (Oude Molenstraat 35, 2513 BA 's-Gravenhage)

S. van der Vinne wnd. Pastoor H. Lambertus te Lith en H. Lambertus te Maren Kessel (A. Coolenplein 5, 5397 EX Lith)

Allerheiligen en Allerzielen

De dagen van Allerheiligen en Allerzielen zijn een kerstening

van oude heidense Keltische vieringen. 1 november was het Keltische nieuwjaar. Men geloofde dat aan de vooravond van 1 november de doden uit hun

graven kwamen en probeerden bezit te nemen van de levenden. Om dat te voorkomen droegen de Kelten maskers om de geesten te misleiden en af te weren. Het christendom stelde daar in de Allerheiligen-allerzielenviering de christelijke opvatting rond de dood tegenover en brak met de angst voor de doden. In de Angelsaksische landen leven de oude heidense gebruiken nog voort in Halloween (hallow eve = allerheiligenavond). Dat die gebruiken ook in onze streken aan populariteit winnen terwijl het bidden voor de overledenen minder wordt, is een teken van voortschrijdende paganisering (verheidensing) van onze samenleving.

Wij vieren op deze twee dagen wat het Paasfeest van Christus voor onze overledenen betekent. Allen die in Christus leven en sterven hebben deel aan zijn Pasen, aan zijn overwinning op de dood. Daarin bestaat juist de verlossing die Christus gebracht heeft.

Bij de dood vindt het bijzonder oordeel plaats. Christus zal over ons leven oordelen. Als dat oordeel zonder voorbehoud positief uitvalt, worden we tot de hemelse vreugde toegelaten. Dan wordt ons leven in Christus voltooid voor het aanschijn van God. Wij horen voortaan tot dat deel van de Kerk dat bij God thuis is (de zegevierende Kerk): tot de heiligen in de hemel die bidden voor de Kerk die nog op aarde is (de strijdende Kerk). Als het oordeel over ons weliswaar positief uitvalt maar we nog niet helemaal klaar zijn voor de hemelse heerlijkheid omdat we nog zonden moeten uitboeten, komen we in een toestand van loutering en genezing, die we van oudsher vagevuur noemen. In die naam klinkt het beeld door van zilvererts dat door vuur gelouterd moet worden om zuiver zilver te

worden. Het vagevuur is geen prettige toestand. Daarom worden de zielen in het vagevuur van ouds de "lijdende Kerk" genoemd. Wij, hier op aarde, kunnen hun eeuwig heil verhaasten door onze gebeden en goede werken (ook door aflaten) en vooral door het opdragen van de heilige Mis voor hun intentie.

Met Allerheiligen gedenken we alle heiligen in de hemelse heerlijkheid die ons een voorbeeld en een voorspraak zijn. Het is zo'n grote feestdag dat de gelovigen op die dag verplicht zijn aan de eucharistie deel te nemen. Het feest wordt volgens het besluit van de Nederlandse bisschoppen

Colofon

De nieuwsbrief is een uitgave van **het bisdom van 's-Hertogenbosch**. De *BisdomNieuwsbrief* wordt gratis verspreid bij het pastoraal kader en bij belangstellenden.

Een bijdrage ter dekking van de kosten wordt op prijs gesteld (publiciteitsfonds NL63 INGB 0001 3284 65)

Aan- / afmeldingen en wijzigingen voor de nieuwsbrief kunnen doorgeven worden via het mailadres: nieuwsbrief@bisdomdenbosch.nl

Bezoekadres:

Parade 11

5211 KL 's-Hertogenbosch

Postadres: Postbus 1070

5200 BC 's-Hertogenbosch

T: 073 523 20 20

E: nieuwsbrief@bisdomdenbosch.nl

W: www.bisdomdenbosch.nl

Verschijnt elf maal per jaar

niet naar de zondag verplaatst maar gewoon gevierd op 1 november. Dat is dit jaar een zaterdag. Met Allerzielen gedenken wij onze doden die nog niet zo lang geleden gestorven zijn en ons gebed en ons offer wellicht nog nodig hebben. De gedachtenis van Allerzielen wordt altijd op 2 november gevierd, ook als die dag op zondag valt wat dit jaar het geval is.

Diocesane commissie liturgie

Welke vieringen mogen wij hier nog houden?

De meeste mensen snappen intussen wel dat we niet alle kerken verantwoord kunnen openhouden, en dat de gebouwen voor de parochie een te grote kostenpost zijn. Als het besef bij de parochianen een beetje is doorgedrongen dat de kerk gaat sluiten, dan wil een parochiebestuur in gesprek komen met de parochianen over de toekomst en de invulling van het pastoraat. De vraag die dan voorligt is eigenlijk: hoe willen wij in deze tijd samen de Kerk van Christus zijn? Hoe willen we de parochie gestalte geven? Welke mensen en welke middelen hebben we (nodig)? Het is niet eenvoudig die vragen in de volle breedte van het pastoraat op tafel te krijgen. Dikwijls spitst de vraag zich jammer genoeg toe op deze ene: welke vieringen mogen wij hier nog houden? Als het gaat om een kerk die een soort kapelfunctie krijgt, zijn uitvaarten, huwelijken en doopvieringen nog mogelijk. Dan komen de vervolgvragen: mogen we Allerzielen hier niet vieren? En de eerste H. Communie van de kinderen hier uit het dorp? En met Kerstmis, kan er hier dan geen nachtmis zijn? En zo wordt er langzaam toch weer wat afgeknabbeld van het oorspronkelijk idee om in de nieuwe parochie samen te gaan werken of samen te

gaan kerken. Als de kerk aan de eredienst wordt onttrokken en er helemaal geen vieringen meer in de kerk kunnen plaatsvinden, wordt de vraag gesteld: mogen we hier in het dorps huis vieringen doen? Kan er in het gemeenschapshuis een uitvaart plaats vinden? De situatie is wat anders, maar de vraag in feite hetzelfde: welke vieringen mogen wij hier nog houden? Het idee achter de nieuwe parochie is dat het een nieuwe geloofsgemeenschap wordt, één geloofsgemeenschap los van dorpsgrenzen, maar gebaseerd op de eenheid in het geloof. Vroeger waren er in het dorp of in de wijk voldoende katholieken om een geloofsgemeenschap mogelijk te maken met alle faciliteiten die daarbij hoorden: kerk, pastoor, school etc.. Menig dorp is er in de 19e of

20e eeuw in geslaagd een eigen parochie op te richten. Men kreeg de toestemming van de bisschop als ze aan konden tonen een pastoor structureel te kunnen onderhouden. De voorwaarde voor het blijvend instandhouden van een kerk in een dorp of een wijk is eigenlijk nog steeds dezelfde: kunnen de katholieken samen een kerkgebouw en daarnaast de priesters, diakens en pastoraal werkers onderhouden? Het antwoord luidt in deze tijd dikwijls: 'dat gaat niet meer'. Zoals de scriba van de Protestantse Kerk in Nederland onlangs zei: "Er zullen witte vlekken ontstaan."

Ron van den Hout,
vicaris-generaal